

Pădurea și stejarul

Ina M.

În templul verde pașii sunt sfioși,
Doi ochi privesc în sus, sunt curioși
Să vadă bolta crengilor cu frunze,
Tulpinile copacilor ce-s dârze.

Pe patul frunzelor de -astă toamnă
Privirea se-odihnește și cunună
De flori de liniște pune în creștet
Simțirii ce trezește un poet.

Concertul păsărilor se aude
În templul înălțat spre cerul verde,
Solemn și cu respect pentru pădure
Așa cum viața, păsărilor cere.

Un luminiș în templul plin cu har
Descoperă pe falnicul stejar,
Nimic nu crește-n jurul lui, departe
Stau toți copacii... căci e drept de spate.

Înalt, semeț și mândru în pădure,
Stejarul stăpânește această mare
De arbori ce sunt stâlpi în templul verde,
Intrat în el, în pace te poți pierde !

Îmbătățișezi stejarul, căci te lasă
Și într-o clipă ești intrat în transă,
Picioarele prind rădăcini și trupul
Se-nalță-n scoarță, atingându-și scopul.

Îți trece seva templului prin mâini
Doar degetele- frunze-ți sunt stăpâni,
Capu-nălțat deasupra mării verzi
Îți dă puterea spre El să cutezi.